Lieta Nr.A420732110
A03195-11/33

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2011 .gada 4.augustā

Administratīvā rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis A.Vīksne,

piedaloties pieteicējam *H.L.* un pieteicēja pārstāvim *A.P.*,

atbildētāja pusē pieaicinātās iestādes - Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas pārstāvēm *G.G.* un *I.S.*,

atklātā tiesas sēde izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *H.L.* (turpmāk - pieteicējs) pieteikuma par Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas (turpmāk arī - atbildētāja) priekšnieka 2010.gada 15.jūlija lēmuma Nr.3-04/253 atzīšanu par prettiesisku.

Aprakstošā daļa

[1] 2010.gada 27.augustā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta Nr.A420732110, pēc *H.L.* pieteikuma par Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2010.gada 15.jūlija lēmuma Nr.3-04/253 atzīšanu par prettiesisku.

[2] 2010.gada 14.jūlijā Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas grupas vecākā inspektore *G.G.*, pamatojoties uz Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka *V.V.* rezolūciju veica dienesta pārbaudi, sakarā ar *I.Š.* iesniegumu. Dienesta pārbaudes slēdzienā secināts, ka par pieļautajiem dienesta pienākumu izpildes rupjiem pārkāpumiem un bezatbildīgu attieksmi norīkojuma laikā, pieteicējam piemērot disciplinārsodu - izteikt rājienu.

[3] 2010.gada 15.jūlijā Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.3-04/253 (turpmāk Lēmums), ar kuru nolēma pieteicējam piemērot disciplinārsodu - izteikt rājienu par pieļautajiem dienesta pienākumu izpildes rupjiem pārkāpumiem un bezatbildīgu attieksmi norīkojuma laikā.

[3] Nepiekrītot Lēmumam pieteicējs vērsās tiesā ar pieteikumu, kuru pamatoja ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs norāda, ka viņš nav pārkāpis Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas nolikuma 4.1.2 punkta prasības, jo pildot dienesta pienākumus ir stādījies priekšā *I.Š.*

[3.2] Pieteicējs norāda, ka situāciju bija izvērtējis objektīvi un liekot *I.Š.* apstāties, jo viņa bija izdarījusi administratīvo pārkāpumu, nav ignorējis 2004.gada 29.jūnija Ministru kabineta noteikumu Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī - CSN) 26.punkta nosacījumus. Lēmumā norādītais ir pārspīlēts, jo *I.Š.* netika dota komanda: ,,Stāviet, nekur neejiet" vai ,,Stāvi uz vietas!". Viņa mērķis bija novērst CSN pārkāpumu vēl pirms tā izdarīšanas, bet, kad sieviete ar bērnu jau atradās ielas vidū-, ņemot vērā intensīvo satiksmi, - palīdzēt droši šķērsot brauktuvi.

[3.3] Pieteicējs norāda, ka ņemot vērā *I.Š.* neadekvāto rīcību un nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgām prasībām, fizisku spēku pret viņu bija nepieciešams piemērot, jo bija nepieciešams noskaidrot viņas personību un tā kā *I.Š.* nesadarbojās, centās atstāt

notikuma vietu, citas iespējas, ka pieturēt viņu aiz rokam, nebija. *I.Š.* prettiesiskas rīcības rezultātā pieteicējam tika saskrāpēta labās rokas apakšdelma plaukstas locītavas apakšpuse, atstājot aptuveni 7 cm garu ādas nobrāzumu. Atbilstoši likuma „Par policiju" 13.panta pirmās daļas 6.punkta nosacījumiem, policijas darbiniekam ir tiesības lietot fizisku spēju, lai pārtrauktu nepakļaušanos likumīgām prasībām, kuras izvirza policijas darbinieki, pildot dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības nodrošināšanā. Pieteicējs norāda, ka, pielietojot fizisku spēku pret *I.Š.*, bija ievēroti likuma „Par policiju" 13.panta otrās daļas nosacījumi, jo turot *I.Š.* roku maksimāli tika ierobežots iespējamais nodarītais kaitējums. Viņa vairākkārt tika laista vaļa, bet, tikko tas notika, tā viņa ātrā gaitā devās prom. Viņas rokas netika saspiestas un aiz tām *I.Š.* netika raustīta. Aiz rokām sieviete pieturēta tik daudz, cik bija nepieciešams, lai viņa neatstātu notikuma vietu. *I.Š.* pati sava iesniegumā norāda, ka „centusies roku izraut no policista rokām", tādā veidā miesas bojājumi, ja tādi bija radušies (Dienesta pārbaudes slēdzienā rakstīts: " ... un pēc *I.Š.* teiktā, uz rokām radušies zilumi (hematomas)", tātad nav faktu, kas apstiprinātu, ka hematomas tiešām radušās), bija radušies sievietes pašas darbību rezultātā.

[3.4] Pieteicējs norāda, ka operatīvās vadības nodaļu nav dezinformējis, jo ziņojis, ka sieviete ar mazgadīgu bērnu šķērsoja ielu neatļauta vietā (nevis pie luksofora sarkanās gaismas, kā tas vēlāk tika atspoguļots internetā un presē, kā arī Dienesta pārbaudes slēdzienā un Lēmumā par disciplinārsoda piemērošanu), kā arī, kad viņam tika jautāts vai sieviete ir alkohola reibumā, viņš atbildējis, ka nav, tāpēc tas ir pretrunā ar iepriekš jau minētajā internetā un presē atspoguļoto informāciju, ka viņš sievieti saucis par alkoholiķi (viss dzirdams dienesta automašīnas */reģistrācijas numurs/* videokameras ierakstā).

[3.5] Pieteicējs uzskata, ka operatīvais transporta līdzeklis VW Caddy, ar valsts numura zīmi */reģistrācijas numurs/* pildot dienesta uzdevumus, lai novērstu draudus sabiedriskajai drošībai un kārtībai, drīkstēja atrasties uz Zvejnieku ielas braucamās daļas atbilstoši CSN 42.2 apakšpunkta nosacījumiem, ka arī šo noteikumu 46.punkīs nosaka, ka „...transporta līdzekļu vadītāji, kuru transporta līdzekļiem iedegta mirgojoša zila bākuguns bez ieslēgta speciāla skaņas signāla, nedrīkst pārkāpt šo noteikumu prasības, izņemot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus". Vienlaikus pieteicējs vēlas norādīt, ka Lēmumā nepamatota ir norāde uz CSN 44.punkta pārkāpumiem, jo minētais punkts neattiecas uz minēto situāciju.

[3.6] Pieteicējs uzskata, ka nav pārkāpti Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas darbinieka darba kārtības noteikumi un Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodekss, jo dienesta pienākumu izpilde notika atbilstoši spēkā esošo normatīvo aktu prasībām, jo iepriekš minētajā situācijā tika veikts pasākumu kopums, lai novērstu likumpārkāpumu, jo saskaņā ar likuma „Par policiju" 10.panta pirmās daļas nosacījumiem, policijas darbinieka pamatpienākums ir nodrošināt kārtību uz ceļiem, ielās, kā arī policijas pienākumos ietilpst gājējiem noteikto pienākumu izpildes kontrole.

[3.7] Pieteicējs uzskata, ka Lēmumā norādītais ir vērsts pret policijas darbinieka godu un cieņu, jo Lēmuma saturs ir *I.Š.* un liecinieku viedoklis par notikušo administratīvo pārkāpumu, tādejādi neobjektīvi izvērtēti lietas faktiskie apstākļi un pierādījumi. Pieteicējprāt Lēmums ir motivēts tiktāl, lai nomelnotu policistu likumīgās darbības sabiedriskās kārtības nodrošināšanā un attaisnotu *I.Š.* rīcību.

[4] Jelgavas pilsētas pašvaldības policija tiesai sniegtajos paskaidrojumos norāda turpmāk minēto.

[4.1] Atbildētāja norāda, ka JPPP */amats/ H.L.* neievēroja Jelgavas pašvaldības policijas nolikuma 4.1.2. punkta „Pašvaldības policijas darbiniekam, pildot dienesta pienākumus, jāstādās priekšā un jānosauc savs uzvārds, amats, kā arī pēc personas pieprasījuma jāuzrāda dienesta apliecība" prasības.

[4.2] Atbildētāja norāda, ka dienesta pārbaudē nav konstatēts strīds par to, vai *I.Š.* konkrētajā gadījuma ir izdarījusi CSN 2. Nodaļas „Gājēju un pasažieru pienākumi " 22.

punkta ,,Gājējiem brauktuve jāšķērso pa gājēju pārejām (pazemes vai virszemes), bet, ja to nav - krustojumos pa ietvju vai nomaļu iedomāto turpinājumu. Ja redzamības zonā gājēju pārejas vai krustojuma nav, brauktuvi atļauts šķērsot taisnā leņķī attiecībā pret brauktuves malu vietās, kur ceļš labi pārredzams uz abām pusēm" un Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā LAPK) 149.23 panta ,,Gājēju un pasažieru izdarītie pārkāpumi" prasības. *I.Š.* izdarīto administratīvo pārkāpumu atzīst.

[4.3] Atbildētāja norāda, ka */amats/ H.L.*, apstādinot dienesta transportlīdzekli Zvejnieku ielas, Jelgavā, vidū un neizkāpjot no dienesta automašīnas, dodot *I.Š.* rīkojumu apstāties, bet pēc tam *I.Š.* un viņas meitas turpināšanu šķērsot ielu, uzskatot par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgām prasībām, nenovērtēja situāciju un neņēma vērā CSN 26. punkta" Gājēji uz brauktuves nedrīkst kavēties vai bez vajadzības apstāties. Gājējiem, kuri nav paguvuši Šķērsot brauktuvi, jāapstājas uz "drošības saliņas". Gājēji drīkst turpināt šķērsot brauktuvi tikai pēc tam, kad ir pārliecinājušies, ka tas nav bīstami" prasības.

[4.4] Atbildētāja norāda, ka *I.Š.* pārliecinājusies par satiksmes drošību, šķērsoja ielu, kā rezultātā netika apdraudēta sabiedriskā drošība un kārtība, kā arī netika izdarīts noziegums. Līdz ar to *I.Š.* rīcība, pabeidzot Šķērsot Zvejnieku ielu, Jelgavā nav uzskatāma par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajām prasībām.

[4.5] Atbildētāja norāda, ka savā ziņojumā *H.L.* nenorāda, ka sievietei stādījies priekšā, kā arī to neapstiprina jaunākais inspektors *A.B.*, kurš paskaidroja, ka atrodoties mašīnā dzirdējis *H.L.* un *I.Š.* sarunu.

[4.6] Atbildētāja norāda, ka turot aiz rokām *I.Š.*, */amats/ H.L.* pielietoja fizisku spēku, ar to nodarot *I.Š.* fiziskas sāpes, un pēc *I.Š.* teiktā, uz rokām radušies zilumi (hematomas). Minētajā situācijā pieteicējs neievēroja Likuma ,,Par policiju" 13. panta ,,Policijas darbinieka tiesības lietot fizisku spēku, speciālos līdzekļus, speciālos transportlīdzekļus, izmantot dienesta suņus un zirgus un ievietot aizturētās personas pagaidu turēšanas vietās" 2.daļas prasības, kur teikts:

,,Fiziska spēka, speciālo cīņas paņēmienu, speciālo līdzekļu un speciālo transportlīdzekļu lietošanas vai dienesta suņu un zirgu izmantošanas veidu un intensitāti, kā arī nepieciešamību ievietot personas pagaidu turēšanas telpā, šim nolūkam paredzētajā transportlīdzeklī vai uz laiku norobežotā pagaidu turēšanas vietā nosaka konkrētās situācijas raksturs un personas individuālās iezīmes. Lietojot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienus, speciālos līdzekļus un speciālos transportlīdzekļus vai izmantojot dienesta suņus un zirgus, maksimāli jāierobežo to nodarītais kaitējums, kā arī jānodrošina cietušajiem pirmās palīdzības sniegšana, ja tā ir nepieciešama. Ja fiziska spēka, speciālo cīņas paņēmienu, speciālo līdzekļu un speciālo transportlīdzekļu lietošanas vai dienesta suņu vai zirgu izmantošanas rezultātā personai radies ievainojums vai iestājusies tās nāve, policijas darbiniekam nekavējoties jāziņo par to tiešajam priekšniekam, kas šo faktu dara zināmu attiecīgajai prokuratūras iestādei".

Vadoties no likuma ,,Par policiju" 13. panta dispozīcijas secināms, ka pieteicējs, pielietojot fizisku spēku pret *I.Š.*, mazgadīgas meitas klātbūtnē, nepārtraukti turot aiz rokām, neizvērtēja fiziska spēka pielietošanas nepieciešamību, izmantošanas veidu un intensitāti, ko noteica konkrētās situācijas raksturs un personas individuālās iezīmes - sieviete, blakus mazgadīgs bērns.

[4.7] Atbildētāja norāda, ka izdarītais CSN pārkāpums dotajā brīdī netika radījis draudus bērna, sievietes un apkārtējo cilvēku dzīvībai un veselībai, kā arī nebija iestājušies likuma ,,Par policiju" 13.panta l.daļā paredzētie gadījumi. Pieteicējs, pielietojot fizisku spēku, neņēma vērā *I.Š.* lūgumus, atlaist rokas, līdz ar to sieviete arvien vairāk uztraucās, līdz viņas uzvedība kļuva neadekvāta, sāka skaļi kliegt, ka viņai ļoti sāp, lai atlaiž roku, kas dzirdams video ierakstā no dienesta automašīnas. Līdz ar to JPPP darbinieki *I.Š.* nodarīja fiziskas sāpes. Savā ziņojumā pieteicējs nepiemin *I.Š.* teikto, ka viņai sāp rokas, lai atlaiž,

bet gan nepārtraukti norāda, ka *I.Š.* lietojusi nepieklājīgus vārdus, neadekvāti uzvedusies, raudājusi, kliegusi un spērusi policijas darbiniekam.

[4.8] Atbildētāja norāda, ka pieteicējs apmēram 7 m pirms, ar luksoforiem regulētā krustojuma, atstāja operatīvā transportlīdzekļa VW Caddy ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, ar ieslēgtām bākugunīm, vadītāja vietu, atstājot operatīvo transportlīdzekli uz Zvejnieku ielas, Jelgavā, braucamās daļas kreisajā joslā, kura paredzēta transporta līdzekļiem nogriezties krustojumā pa kreisi. Pēc tam pasažiera vietu atstāja jaunākais inspektors *A.B.* Līdz ar to JPPP operatīvais transportlīdzeklis tika atstāts ar darbojošos dzinēju, nenodrošināts pret tā izmantošanu citām personām. Operatīvais transporta līdzeklis atrodoties minētajā vietā traucēja citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, radīja transportlīdzekļu sastrēgumu un avārijas situācijas (no operatīvā transportlīdzekļa VW Caddy ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/* video ieraksta).

Ministru kabineta noteikumos Nr. 304 „Noteikumi par operatīvajiem transportlīdzekļiem" ir teikts, ka operatīvos transporta līdzekļus ir tiesīga izmantot pašvaldības policija. Savukārt šo noteikumu 12. pantā noteikts: "Operatīvos transportlīdzekļus drīkst izmantot tikai šajos noteikumos un Ceļu satiksmes noteikumos noteiktajos gadījumos un kārtībā."

[5] Tiesas sēdē pieteicējs *(pieteicēja pārstāvis)* pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz pieteikumā un tiesā iesniegtajiem rakstveida paskaidrojumiem, papildus precizēja prasījumu un lūdza atcelt Lēmumu daļā *(rezolutīvās daļas l.punkts)* ar kuru pieteicējam piemērots disciplinārsods- izteikts *rājiens(J ietas 139.lapa).*

Atbildētāja pārstāves prasību neatzina, pamatojoties uz administratīvajā aktā un rakstveida paskaidrojumus sniegtajiem argumentiem.

2011.gada 29.aprīļa tiesas sēdē tika nopratināti liecinieki *A.R., R.Ū., A.A., A.B., B.T., R.Š., I.P., V.S.* un *J.Š. (lietas 208.-220.lapas).*

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausoties procesa dalībnieku mutvārdu paskaidrojumus, nopratinot lieciniekus, izvērtējot lietas apstākļus un lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[7] Lietā ir konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

2010.gada 21.jūnijā Jelgavas pašvaldības policijā tika saņemts *I.Š.* iesniegums *(lietas 61.- 67.lapa)no* kura izriet sūdzība par policijas darbinieku rīcību 2010.gada 18.maijā.

2010.gada 14.jūlijā Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas grupas vecākā inspektore *G.G.* sastādīja Dienesta pārbaudes slēdzienu *(lietas 48.- 57.lapa),* no kura izriet, ka Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas Sūdzību un iesniegumu izskatīšanas grupas vecākā inspektore *G.G.*, pamatojoties uz Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka *V.V.* rezolūciju veica dienesta pārbaudi un ierosināja: par pieļautajiem dienesta pienākumu izpildes rupjiem pārkāpumiem un bezatbildīgu attieksmi norīkojuma laikā *H.L.* piemērot disciplinārsodu - izteikt rājienu.

2010.gada 15.jūlijā Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieks pieņēma lēmumu Nr.3-04/253 *(lietas 24.-25.lapa),* ar kuru nolēma pieteicējam piemērot disciplinārsodu - izteikt rājienu par pieļautajiem dienesta pienākumu izpildes rupjiem pārkāpumiem un bezatbildīgu attieksmi norīkojuma laikā.

Nepiekrītot Lēmumam pieteicējs vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. 2010.gada 27.augustā Administratīvajā rajona tiesā ierosināta administratīvā lieta pēc Pieteicēja pieteikuma *(lietas 3.-5.lapas)* par Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2010.gada 15.jūlija lēmuma Nr.3-04/253 atzīšanu par prettiesisku.

[8] Ar Lēmumu pieteicējam piemērots disciplinārsods - izteikts rājiens.

Lēmumā secināts, ka pieteicējs nav ievērojis likuma ,,Par policiju" 13.panta 2.daļas prasības, ka arī Jelgavas pašvaldības policijas darba kārtības noteikumu 3.1.1.punktu un Jelgavas pašvaldības policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodeksa 6.punktu, kā arī konstatēta Ministru kabineta 1999.gada 31.augusta noteikumu Nr.304 ,,Noteikumi par operatīvajiem transportlīdzekļiem" 12.punkta un Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija Nr.571 ,,Ceļu satiksmes noteikumu" (turpmāk arī - CSN) 42.,43.,44. un 46. punktu prasību neievērošana.

Jelgavas pašvaldības policijas darba kārtības noteikumu 3.1.1.punkts nosaka, ka pašvaldības policijas darbinieka pienākumi ir precīzi pildīt likuma prasības, ievērot profesionālās ētikas normas, respektēt un aizstāvēt cilvēka cieņu, atbalstīt un aizstāvei cilvēka tiesības attiecībā uz visām personām, rūpēties par cilvēkiem un būt gatavam jebkurā brīdī sniegt viņiem palīdzību, darboties noteikti un mērķtiecīgi, netaupot savus spēkus.

Jelgavas pašvaldības policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodeksa 6.punkts paredz, ka policijas darbinieks neatbalsta, nepieļauj un neveicina jebkādas spīdzināšanas darbības vai cietsirdību, necilvēcisku, pazemojošu izturēšanos pret jebkuru personu.

[9] Tiesas ieskatā lietā nav strīda par sekojošiem faktiskiem apstākļiem:

1) 2010.gada 18.jūnija plkst.18:32 pieteicējs pildot dienesta pienākumus kopā ar *A.B.* brauca pa Zvejnieku ielu, virzienā uz Meiju ceļu un netālu no veikala Maximas Meiju ceļā 10 ievērojuši sievieti *(I.Š.),* kura kopā ar bērnu šķērsojusi brauktuvi ārpus gājēju pārejas.

2)Tāpat lietā nav strīda, ka *I.Š.* 2010.gada 18.jūnijā plkst.18:32 netālu no veikala Maximas Meiju ceļā 10 kopā ar bērnu Šķērsojusi brauktuvi ārpus gājēju pārejas, līdz ar to izdarot administratīvo pārkāpumu. Arī *I.Š.* nenoliedz savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Lietā pastāv strīds, vai pieteicēja darbībās administratīvā pārkāpuma konstatēšanas laikā ir saskatāms disciplinārā pārkāpuma sastāvs, par kuru amatpersona sodāma ar disciplinārsodu - rājienu,

Attiecīgi tiesai jāpārbauda kādas darbības veica pieteicējs un kādi pierādījumi to apstiprina, kā arī jāvērtē vai minētajās darbībās konstatējams disciplinārā pārkāpuma sastāvs.

[10] No Jelgavas PP */nodaļa/ /amats/ H.L.* un jaunākā inspektora *A.B.* ziņojumiem *(lietas 71.-76.lapa)* izriet, ka pieteicējs un *A.B.* 2010.gada 18.junījā plkst.18:32 braucot pa Zvejnieku ielu, virzienā uz Meiju ceļu, ievērojuši sievieti, kura kopā ar bērnu šķērsojusi brauktuvi ārpus gājēju pārejas iepretim veikalam ,,Maxima" Meiju ceļā 10. Atrodoties uz brauktuves, */amats/ H.L.* no dienesta automašīnas uzrunājis sievieti un aizrādījis par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumu, kā arī palūdzis brauktuvi šķērsot pa gājēju pāreju. Sieviete izlikusies nedzirdam un turpinājusi Šķērsot brauktuvi. Lai aizrādītu par izdarīto pārkāpumu, */amats/ H.L.* izkāpis no dienesta automašīnas un sekojis sievietei ar bērnu, vairākkārtīgi izsakot lūgumu apstāties, uz ko sieviete neesot reaģējusi. *H.L.* aizšķērsojis viņai ceļu, nostājoties priekšā, bet sieviete nogrūžot malā policijas darbinieka roku, turpinājusi ceļu, pēc kā *H.L.* satvēris sievieti aiz rokas. Sieviete klaigājusi un lamājusies necenzētiem vārdiem, rāvusies ārā no satvēriena, viņas uzvedība bijusi neadekvāta. */amats/ H.L.* uzsaucis dienesta automašīnā esošajam jaunākajam inspektoram *A.B.*, lai atnes rāciju un pēc tam palūdzis kolēģi pieturēt sievieti, lai viņa neaiziet. Laikā, kad *H.L.* pa rāciju ziņojis Jelgavas PP Operatīvas vadības nodaļai, jaunākais inspektors *A.B.* turējis sievietes rokas. Sieviete kļuvusi nevaldāma, histēriski kliegusi, lamājusies necenzētiem vārdiem un rāvusies ārā no jaunākā inspektora *A.B.* tvēriena. Maza meitenīte aizskrējusi Meiju ceļa daudzdzīvokļu māju pagalmos.

No *I.Š.* rakstveida paskaidrojuma *(lietas 70.lapa)* izriet, ka 2010.gada 18.jūnijā plkst 18:45 pretim veikalam „Maxima" Meiju ceļā 10 kopā ar savu nepilngadīgo meitu Šķērsojusi ielu neatļautā vieta. Viņu ielas vidū apturējusi municipālā policija un likusi apstāties. Turpinājusi iet, lai apstātos ielas malā, taču policists sagrābis viņu aiz rokām un plēsis. Uz lūgumu tā nedarīt, policists neesot reaģējis. Bērns sācis raudāt un pēc tam aizskrējis uz mājām.

Lieciniece *I.Š.* tiesas sēdē *(lietas 217.-218.lapa)* liecināja, ka 2010.gada 18.jūnijā plkst. 18:45 pretim veikalam „Maxima" Meiju ceļā 10 kopā ar savu nepilngadīgo meitu šķērsojusi ielu neatļautā vietā. Kad lieciniece bija Šķērsojusi ielu, viņu apturējis policijas darbinieks. Veicot liecinieces apturēšanu policijas darbinieks pielietojis fizisku spēku, proti turējis *I.Š.* aiz rokas, nodarot viņai sāpes. Tā kā tika nodarītas sāpes, lieciniece sākusi kliegt. Minēto aizturēšanu redzēja liecinieces nepilngadīgais bērns, kas redzētā iespaidā raudājis un aizskrējis uz mājām. Brīdī, kad lieciniece pamanījusi, ka pazudis bērns, iesita un iespēra policijas darbiniekam.

CSN 22.punkts paredz, ka gājējiem brauktuve jāšķērso pa gājēju pārejām (pazemes vai virszemes), bet, ja to nav, - krustojumos pa ietvju vai nomaļu iedomāto turpinājumu. Ja redzamības zona gājēju pārejas vai krustojuma nav, brauktuvi atļauts šķērsot taisnā leņķī attiecībā pret brauktuves malu vietās, kur ceļš labi pārredzams uz abām pusēm. No lietas materiāliem izriet, ka lietā nav strīda, ka *I.Š.* neievēroja minēto tiesības normas nosacījumu.

Secināms, ka ar iepriekšminētajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka 2010.gada 18.jūnijā plkst.18:32 netālu no veikala „Maxima" Meiju ceļā 10 *I.Š.* izdarījusi administratīvo pārkāpumu *(CSN 22.punkts par ko atbildību paredz LAPK 149[23] . panta otrā dala),* proti, kopā ar bērnu šķērsojusi brauktuvi ārpus gājēju pārejas. Tāpat pierādījumi apstiprina, ka administratīvā pārkāpuma konstatēšanas laikā policijas darbinieki *H.L.* un *A.B.* aizturot *I.Š.* pielietojuši fizisku spēku.

[11] Fiziska spēka pielietošanas tiesības un kārtību reglamentē likuma „Par policiju" 13.pants. Likuma „par policiju" 13. panta pirmā daļa paredz, ka policijas darbiniekam, pildot dienesta pienākumus, ir tiesības lietot fizisku spēku, [...] lai: 1) atvairītu uzbrukumu personām, policijas darbiniekiem un personām, kas pilda dienesta pienākumus sabiedrības drošības garantēšanā un cīņā pret noziedzību; 2) atvairītu uzbrukumu ēkām, telpām, celtnēm un transportlīdzekļiem neatkarīgi no to piederības vai atbrīvotu apbruņotu personu ieņemtos objektus; 3) atbrīvotu ķīlniekus; 4) novērstu masu nekārtības un sabiedriskās kārtības grupveida pārkāpumus; 5) aizturētu un nogādātu policijas iestādē likumpārkāpējus, kā arī savaldītu aizturētas, arestētās, apcietinātās un notiesātās personas, ja tās nepakļaujas vai pretojas policijas darbiniekiem vai ir pamats uzskatīt, ka tās var bēgt vai nodarīt kaitējumu apkārtējiem cilvēkiem vai sev; 6) pārtrauktu ļaunprātīgu nepakļaušanos likumīgām prasībām, kuras izvirza policijas darbinieki vai citas personas, pildot dienesta pienākumus sabiedriskās kārtības garantēšanā vai cīņā pret noziedzību.

Tiesa iepazīstoties ar lietas materiāliem, secina, ka lietā nav pierādījumu, kas norādītu, ka 2010.gada 18.jūnijā plkst.18:32 netālu no veikala „Maxima" Meiju ceļā 10 būtu bijuši apstākļi, kas atbilstu likuma „Par policiju" 13.pantā noteiktajiem kritērijiem, proti, nebija uzbrukums personām, ēkām, masu nekārtības utt.

[12] Pieteicējs pieteikumā tiesai *(lietas 5.lapa)* norāda, ka *I.Š.* nepakļāvusies policijas darbinieka likumīgām prasībām, proti, turpinājusi kustību pāri brauktuvei, kā arī neapstājās, kad pieteicējs nostājies *I.Š.* priekšā.

No lietā esošajiem pierādījumiem *(pieteicēja dienesta ziņojuma, liecinieces I.Š. liecības, pieteicēja mutvārdu paskaidrojuma tiesas sēdē (lielas 240.lapa))* izriet, ka pieteicējai lūdzis pieteicēju pārtraukt pārkāpumu un iet pāri ielai vietā, kur atrodas gājēju pāreja brīdī, ka *I.Š.* jau atradās uz brauktuves.

CSN 26.punkts nosaka, ka gājēji uz brauktuves nedrīkst kavēties vai bez vajadzības apstāties. Gājējiem, kuri nav paguvuši šķērsot brauktuvi, jāapstājas uz "drošības saliņas". Gājēji drīkst turpināt šķērsot brauktuvi tikai pēc tam, kad ir pārliecinājušies, ka tas nav bīstami.

Kopsakarā ar CSN 26.pantā noteikto secināms, ka konkrētajā situācijā, brīdī, kad persona jau šķērso brauktuvi, nav uzskatāms, ka pieteicēja lūgums *I.Š.* neturpināt ceļu būtu uzskatāms par atbilstošu situācijai un likumīgs.

Tāpat no pieteicēja dienesta ziņojuma un paskaidrojuma tiesas sēdē *(lietas 240.lapa)* izriet, ka notikumā vietā un laikā bija intensīva satiksme. Līdz ar to, tiesas vērtējumā konkrētajā gadījumā nav uzskatāms, ka pieteicēja rīkojums tika ļaunprātīgi ignorēts, jo *I.Š.* mutvārdu rīkojumu varēja arī nedzirdēt, vai arī ņemot vērā, ka pieteicējam nebija zināms personas vārds, tad arī dzirdēto neattiecināt uz sevi, ņemot vērā, ka minētā uzruna izskanēja pieteicējam sēžot automašīnā.

Pieteicējs norāda, ka, lai aizrādītu par izdarīto pārkāpumu, pieteicējs izkāpis no dienesta automašīnas un sekojis sievietei ar bērnu, vairākkārtīgi izsakot lūgumu apstāties, uz ko sieviete neesot reaģējusi. Pieteicējs aizšķērsojis viņai ceļu, nostājoties priekšā, bet sieviete nogrūda malā policijas darbinieka roku, turpinājusi ceļu, pēc kā pieteicējs satvēris sievieti aiz rokas.

Jelgavas policijas pašvaldības nolikuma 4. l .2. punkts nosaka, ka pašvaldības policijas darbiniekam, pildot dienesta pienākumus, jāstādās priekšā un jānosauc savs uzvārds, amats, kā ari pēc personas pieprasījuma jāuzrāda dienesta apliecība.

Lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka pieteicējs būtu stādījies *I.Š.* priekšā, vai arī uzrādījis dienesta apliecību. Arī pieteicēja un *A.B.* dienesta ziņojumos nav minēts par minētā apstākļa esamību.

Secināms, ka pieteicējs savu rīkojumu apstāties *(ar konkludīvām darbībām un mutvārdos)* ir izteicis pārkāpjot Jelgavas policijas pašvaldības nolikuma 4.1.2. punkta nosacījumus. Attiecīgi tiesai nav pamata secināt, ka pieteicēja ļaunprātīgi nepakļāvusies policijas amatpersonas prasībām.

Pamatojoties uz iepriekšminēto secināms, ka lietā nav konstatēti likuma ,,Par policiju" 13.panta pirmajā daļā minētie apstākļi, lai policijas amatpersonai būtu tiesības piemērot fizisku spēku.

[13]Likuma ,,Par policiju" 13.panta otrā daļa nosaka, ka fiziska spēka, speciālo cīņas paņēmienu, speciālo līdzekļu un speciālo transportlīdzekļu lietošanas vai dienesta suņu un zirgu izmantošanas veidu un intensitāti, kā arī nepieciešamību ievietot personas pagaidu turēšanas telpā, šim nolūkam paredzētajā transportlīdzeklī vai uz laiku norobežotā pagaidu turēšanas vietā nosaka konkrētās situācijas raksturs un personas individuālās iezīmes. Lietojot fizisku spēku, speciālos cīņas paņēmienus, speciālos līdzekļus un speciālos transportlīdzekļus vai izmantojot dienesta suņus un zirgus, maksimāli jāierobežo to nodarītais kaitējums, kā arī jānodrošina cietušajiem pirmās palīdzības sniegšana, ja tā ir nepieciešama. Ja fiziska spēka, speciālo cīņas paņēmienu, speciālo līdzekļu un speciālo transportlīdzekļu lietošanas vai dienesta suņu vai zirgu izmantošanas rezultātā personai radies ievainojums vai iestājusies tās nāve, policijas darbiniekam nekavējoties jāziņo par to tiešajam priekšniekam, kas šo faktu dara zināmu attiecīgajai prokuratūras iestādei. Savukārt likuma ,,Par policiju" 13.panta trešā daļa paredz, ka aizliegts lietot speciālos līdzekļus (izņemot roku dzelžus un sasiešanas līdzekļus), speciālos cīņas paņēmienus un speciālos transportlīdzekļus, kā arī izmantot dienesta suņus un zirgus pret sievietēm, personām ar redzamām invaliditātes pazīmēm un mazgadīgām personām, izņemot masu nekārtību vai sabiedriskās kārtības grupveida pārkāpumu laikā, kā arī gadījumos, kad tiek apdraudēta citu personu dzīvība vai veselība vai kad tiek izrādīta bruņota pretošanās vai izdarīts bruņots uzbrukums.

No lietas apstākļiem izriet, ka pieteicējs konkrētajā situācijā nav pareizi izvērtējis konkrētās situācijas raksturu un personas individuālās iezīmes, kā arī ņēmis vērā, ka fizisks spēks tiek lietots pret sievieti *(lai arī likuma „ Par policiju " 13.panta trešā daļa nenosaka, ka aizliegts lietot fizisku spēku pret sievietei, tomēr secināms, ka norma norāda uz sievietes īpaši aizsargājamo statusu).*

Tiesas ieskatā ir nesamērīgi, kad policijas amatpersona, lai noskaidrotu administratīvā pārkāpuma veicēja personību *(uz fiziskā spēka pielietošanas brīdi jau bija izdarīts, lietas 199.lapa)* izmanto fizisku spēku attiecībā pret pārkāpēju *(sievieti),* jo īpaši mazgadīga bērna klātbūtnē.

Tiesa piekrīt, ka *I.Š.* rīkojās prettiesiski *(izdarot administratīvo pārkāpumu un iesaistot tajā mazgadīgu bērnu),* tomēr tiesa norāda, ka personas prettiesiskā rīcība nevar būt par attaisnojumu policijas amatpersonas prettiesiskai rīcībai.

Tāpat no Atbildētāja pārstāves paskaidrojuma izriet, ka *I.Š.* par izdarīto pārkāpumu tika izteikts mutvārdu aizrādījums *(LAPK 21.pants, lietas 240.lapa)*. Secināms, ka *I.Š.* aizturēšana, norādot uz nepieciešamību noskaidrot faktiskos apstākļus izmantojot fizisku spēku nebija samērīga, ņemot vērā, ka izdarītais pārkāpums atzīts par maznozīmīgu.

Pamatojoties uz minēto, tiesa secina, ka pieteicējs nav ievērojis likuma „Par policiju" 13.panta otrās daļas prasības.

[14] No lietas materiāliem izriet, ka 2010.gada 18.jūnijā notikumā vietā ieradās vairākas policijas ekipāžas, jo tika saņemta un fiksēta operatīvā dežuranta pierakstu grāmatā informācija *(lietas 89.lapa),* no kuras izrietēja, ka notiek uzbrukums policijas darbiniekam. Ka izriet no liecinieka *R.Ū.* un *A.R.* liecībām *(lietas 209.- 210.lapa),* tad policijas palīgspēki devušies uz notikuma vietu brīdī, kad pret *I.Š.* tika pielietots fizisks spēks un *I.Š.* izrādīja pretestību *(sita un spēra policijas darbiniekam un pa rāciju bija dzirdams, ka aizturēta sieviete, kura sit un skrāpē).*

Tiesas ieskatā ir nesamērīgi, ja tiek iesaistīti policijas papildspēki situācijā, kad divas apmācītas *(ikgadējā atestācijas anketa, lietas 148. lapa., apmācības programmas, pavēles par mācību dienu noteikšanu utt., lietas 150.-194.lapa)* policijas amatpersonas aiztur sievieti izmantojot fizisku spēku. Konkrētajā gadījumā pat apstāklis, ka sieviete izrādīja pretošanos, nebija par pamatu iesaistīt notikumā vēl vairākas policijas ekipāžas, jo no lietas materiāliem neizriet, ka *I.Š.* rīcībā bija ieroči, vai arī aizturamā persona izmantotu speciālos cīņas paņēmienus tādā līmenī, lai tiktu apdraudēta policijas darbinieku veselība vai dzīvība.

Tiesa konstatē, ka lietā nav pierādījumu, kas apliecinātu, ka notikumā būtu saskatāmi apstākļi *(vieta, diennakts laiks, iesaistītās personas utt.),* kuri būtu par pamatu secinājumam, ka divu policijas amatpersonu veselība vai dzīvība būtu apdraudēta. Līdz ar to pieteicēja rīcības rezultātā notikumā tika iesaistīti nesamērīgi policijas tehniskie un cilvēku resursi.

[15] No lietas materiāliem *(atbildētāja paskaidrojuma, lēmumā esošās informācijas un ieteicēja paskaidrojuma tiesas sēdē)* izriet, ka lietā nav strīda, ka pieteicējs 2010.gada 18.jūnijā uz Zvejnieku ielas atstāja operatīvā transporta līdzekļa VW Caddy ar valsts numuru */reģistrācijas numurs/*, ar ieslēgtām bākugunīm, vadītāj vietu. Tāpat no policijas darbinieku dienesta ziņojumiem, kopsakarā ar liecinieka *A.B.* notikuma vietas un gaitas shēmu *(lietas 199.lapa)* secināms, ka minēto transportlīdzekli atstājusi arī otra policijas amatpersona, lai palīdzētu pieteicējam aizturēt *I.Š.*

Tāpat no lietas materiāliem *(tajā skaitā video ieraksta)* secināms, ka operatīvais transportlīdzeklis tika atstāts ar darbojošos dzinēju, nenodrošināts pret tā izmantošanu citām personām, ka arī atrodoties minētajā vietā *(nelielā attālumā pirms regulējama krustojuma, intensīvas satiksmes apstākļos, lietas 240.lapa)* radot traucējumus traucēja citiem ceļu satiksmes dalībniekiem un draudus iespējamai avārijas situācijai.

CSN 46.punkts nosaka, ka iedegtai mirgojošai zilai bākugunij bez ieslēgta speciāla skaņas signāla ir tikai brīdinoša nozīme. To var izmantot, brīdinot par nelaimes gadījumu

(piemēram, ceļu satiksmes negadījumu), ka arī pavadot transportlīdzekli (kolonnu). Transportlīdzekļu vadītāji, kuru transportlīdzekļiem ir iedegta mirgojoša zila bākuguns bez ieslēgta speciāla skaņas signāla, nedrīkst pārkāpt šo noteikumu prasības, izņemot apstāšanās un stāvēšanas noteikumus, kā arī šo bākuguns un bez ieslēgta speciāla skaņas signāla nedrīkst pārkāpt šo noteikumu prasības, izņemot šo noteikumu 135.4., 135.6., 135.7., 135.9., 135.10., 135.11., 135.12., 136.2., 136.3. un 136.4.apakšpunktā minētos aizliegumus, un tiem ir atļauts braukt pa pasažieru sabiedriskajiem transportlīdzekļiem paredzētajām joslām.

Secināms, ka pieteicējam bija tiesības apstāties ar operatīvo transportlīdzekli netālu no krustojuma ar iedegtām zilām bākugunīm. Tomēr minētā rīcība jāvērtē kopsakarā ar CSN 42.punktā minēto, proti, ka operatīvā transportlīdzekļa vadītājam jādara viss iespējamais, lai tiktu garantēta ceļu satiksmes drošība. Konkrētajos apstākļos tiesas ieskatā ir nesamērīgi un nepamatoti, ka policijas operatīvais transportlīdzeklis intensīvas satiksmes apstākļos tiek ,,pamests" netālu no krustojuma, radot traucējumus citiem transporta līdzekļiem, lai novērtu maznozīmīgu CSN noteikumu pārkāpumu. Nav būtiskas nozīmes apstāklim, ka pēc neilga laika minētais transportlīdzeklis tika novietots ceļa malā, proti netraucējot citu transportlīdzekļu kustībai.

[16] Pieteicējs norāda, ka tika pārkāpts personas uzklausīšanas princips *(lietas 241.lapa).*

Administratīvā procesa likuma 62.panta pirmajā daļā noteikts, ka lemjot par tāda administratīvā akta izdošanu, kurš varētu būt nelabvēlīgs adresātam vai trešajai personai, iestāde noskaidro un izvērtē adresāta vai trešās personas viedokli un argumentus šajā lietā.

Kā vairakkārt savos spriedumos norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (turpmāk - Senāts), administratīvā procesa dalībnieku uzklausīšana ir viens no svarīgākajiem procesuālā taisnīguma nodrošināšanas līdzekļiem. Loģiskais pamatojums prasībai pēc uzklausīšanas ir apstāklī, ka uzklausīšanas stadijā jau pirms lēmuma pieņemšanas ir iespējams noskaidrot visas domstarpības un atrast pareizāko risinājumu. Proti, dalībnieku uzklausīšanas pienākums attiecas uz tiem apstākļiem, no kuriem ir atkarīga lēmuma pieņemšana (Senāta 2007.gada 15.novembra sprieduma lietā Nr.SKA - 442/2007 7. punkts).

Tātad, uzklausīšanas principa mērķis ir nodrošināt procesuāli taisnīgu procedūru, kas turklāt vērsta uz vispusīgu un objektīvu lietas apstākļu noskaidrošanu, lai varētu tikt pieņemts taisnīgs un tiesisks administratīvais akts.

Pieteicējs norāda, ka uzklausīšanas principa pārkāpums izpaudies sekojoši: pieteicējs netika informēts par dienesta pārbaudi un attiecīgi netika uzklausīts viņa viedoklis.

Tiesa secina, ka pieteicējs informāciju par notikumu ir sniedzis 2010.gada 18.jūnija dienesta *ziņojumā (lietas 71-73.lapas).* Tāpat lietā atrodas 2010.gada 15.jūlija (*kļūdaini noradīts datums 15.10.2010)* Personālsastāva komisijas sēžu protokols Nr.15 *(lietas 103.-113.lapa).* No Personālsastāva komisijas sēžu protokola Nr.15 izriet, ka pieteicējam tika dota iespēja savu viedokli par notikumu, kā arī sniegtas atbildes uz pieteicēja izteiktajiem jautājumiem. Attiecīgi tiesai nav pamata konstatēt, ka būtu pārkāpts personas uzklausīšanas princips. Apstāklis, ka tika pieņemts Lēmums, kurā pausts atšķirīgs viedoklis, nevar būt par iemeslu secinājumam, ka pieteicējs netika uzklausīts.

[17] Pieteicējs norāda, ka *I.Š.* netika nodarīts nekāda veida kaitējums.

Tiesa konstatē, ka lietā esošajā 2010.gada 21.jūnija eksperta atzinumā Nr. 126 secināts, ka minētie miesas bojājumi varēja rasties 2010.gada 18.jūnijā cietu - trulu priekšmetu iedarbībā, lēmumā minētajos apstākļos, tajā skaitā satverot cietušās rokas ar roku pirkstiem.

Minētais eksperta atzinums, kopsakarā ar lietā konstatēto, ka 2010.gada 18.jūnijā aizturot *I.Š.* tika pielietots fizisks spēks, proti, persona tika aizturēta izmantojot satvērienu ap rokām norāda, ka minētie vieglas miesas bojājumi tika nodarīti 2010.gada 18.jūnija

notikumu laikā. Minēto secinājumu apstiprina arī 2010.gada 18.jūnija izraksts no ambulatorā pacienta medicīnas kartes, no kuras secināms, ka *I.Š.* ir konstatēta sadzīves trauma, saspiesta plaukstas locītava un noteikt norādījumi lietot ,,Ibumetīnu Pro" un ,,Traumel" smēri. Apstāklis, ka rentgena uzņēmumā nav konstatēti traumatiski bojājumi, nav par pamatu secinājumam, ka trauma nebija vispār, jo kā zināms, tad rentgena izmeklējumi tiek veikti, lai konstatētu zemādas, vizuāli neredzamus bojājumus, nevis saspieduma pēdas uz ādas.

[18] Pieteicējam piemērots disciplinārsods - rājiens.

Disciplināratbildības likuma 13.panta pirmajā daļā noteikts, ka amatpersonai var piemērot šādus disciplinārsodus: 1) piezīmi; 2) rājienu; 3) mēneša amatalgas samazināšanu līdz 20 procentiem no mēneša amatalgas uz laiku no viena mēneša līdz sešiem mēnešiem; 4) brīdinājumu par neatbilstību ieņemamam amatam uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam; 5) pazemināšanu dienesta pakāpē par vienu pakāpi uz laiku no sešiem mēnešiem līdz vienam gadam; 6) pazemināšanu amatā uz laiku no viena gada līdz diviem gadiem; 7) atvaļināšanu no dienesta.

No iepriekšminētās tiesību normas izriet, ka pieteicējam tika piemērots otrs pēc ,,smaguma" disciplinārsods. Attiecīgi tiesai jāvērtē, ņemot vērā arī kopsakarā ar iepriekš citētajās tiesību nomās noteikto, vai iestādes, vērtējot pieteicēja rīcību un pieņemot lēmumu par personas sodīšanu, ir ņēmušas vērā tiesību normās noteikto kritēriju kopumu, kas jāvērtē, pieņemot lēmumu par personas saukšanu pie disciplināratbildības.

Tiesas vērtējumā atbildētājs pamatoti piemērojis pieteicējam disciplinārsodu rājienu un pamato minēto sekojoši:

Pieteicējs ar savu izturēšanos un rīcību 2010.gada 18.jūnija notikumā ir diskreditējis Jelgavas pašvaldības policijas tēlu plašākas sabiedrības acīs, kā arī mazinājis iedzīvotāju uzticību policijai.

Nodarītais morālais kaitējums *I.Š.* un stresa radīšana viņas mazgadīgajam bērnam *(liecinieces Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas nepilngadīgo likumpārkāpumu prevencijas grupas inspektores B.T. liecība, lietas 212.-213. lapa)* ir nesamērīgs ar policijas darbinieka rīcību un vēlmi novērst administratīvo pārkāpumu.

Tiesas vērtējumā nav pieļaujams, ka policijas darbinieks ar pieredzi neadekvāti izprot un izvērtē faktisko situāciju, kā rezultātā nepamatoti pielietots fizisks spēks pret sievieti mazgadīga bērna klātbūtnē, līdz ar to pārkāpjot likuma ,,Par policiju" 13.panta otrās daļas prasības.

Pamatojoties uz minēto, tiesa konstatē, ka pieteicējs ar savām darbībām diskreditējis iestādi un, ka disciplinārpārkāpuma dēļ ir radīts būtisks kaitējums svarīgām valsts vai sabiedrības interesēm, jo šo kaitējumu nav iespējams novērst, novēršot attiecīgā disciplinārpārkāpuma tiešās sekas *(Disciplināratbildības likuma 11.panta trešā dala).* Bez tam no likuma ,,Par policiju" 28.panta otrās daļas izriet sabiedrības intereses sagaidīt no policijas darbinieka nevainojamu likuma prasību izpildi, profesionālās ētikas normu ievērošanu, cilvēka cieņas respektēšanu un aizstāvēšanu, palīdzības sniegšanu. Tā kā pieteicējs, būdams policijas darbinieks, izskatāmajā gadījumā ir rīkojies pretēji minētajam prasībām - izdarījis tiesību normu pārkāpumus, kā arī rīkojies neētiski attiecībā pret *I.Š.* un viņas mazgadīgo bērnu, uzskatāms, ka šāda rīcība no policijas darbinieka puses raksturojama kā policiju diskreditējoša un tādu, kas aizskar sabiedrības intereses.

[19] Pamatojoties uz spriedumā konstatētajiem faktiskiem apstākļiem un izdarītajiem secinājumiem, tiesa atzīst, ka atbildētājs pamatoti Lēmumā secināja, ka pieteicējs nav ievērojis likuma ,,Par policiju" 13.panta 2.daļas un CSN 46. punkta prasības, līdz ar to pārkāpjot Jelgavas pašvaldības policijas darba kārtības noteikumu 3.1.1.punktu un Jelgavas pašvaldības policijas darbinieka profesionālās ētikas un uzvedības kodeksa 6.punktu. Attiecīgi Lēmums ir tiesisks un pamatots, savukārt *H.L.* pieteikums noraidāms.

[20] Pieteicējs pieteikumā tiesai lūdz uzdot atbildētājam atmaksāt samaksāto valsts nodevu Ls 20, - apmērā *(13.08.2010. maksājuma rīkojums., lietas 11.lapa).*

APL 126.panta pirmā daļa nosaka, ka, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu. Ņemot vērā, ka tiesa noraida pieteicēja pieteikumu, secināms, ka nav pamata apmierināt pieteicēja lūgumu par valsts nodevas atmaksas pienākuma uzlikšanu atbildētājam.

[21] Tiesa, pamatojoties uz procesuālās ekonomijas principu, neanalizē pārējos lietas materiālos ietveros apsvērumus, jo tie nevar ietekmēt tiesas nolēmumu pēc būtības.

Rezolutīvā dala

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-290.pantu un 291.panta pirmo daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt *H.L.* pieteikumu par Jelgavas pilsētas pašvaldības policijas priekšnieka 2010.gada 15.jūlija lēmuma Nr.3-04/253 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas Administratīvajā apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis A.Vīksne